

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/109/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5815200146
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5815200146.4

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v spore žalobcu: M. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Y. M. č. XXX, zastúpeného splnomocnenou zástupkyňou: JUDr. Marta Kucbelová, nar. XX.XX.XXXX, bytom C. B. XX, XXX XX A. A., proti žalovanej: D. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXXX/XX-XX, XXX XX F. K., v konaní o zaplatenie 25.000,- eur s príslušenstvom, o odvolaniach žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo č. k. 7C/5/2015-341 zo dňa 05. apríla 2019 a opravnému uzneseniu Okresného súdu Námestovo č. k. 7C/5/2015-380 zo dňa 08. novembra 2019, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie č. k. 7C/5/2015-341 zo dňa 05. apríla 2019 v spojení s opravným uznesením č. k. 7C/5/2015-380 zo dňa 08. novembra 2019 p o t v r d z u j e .

Odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 7C/5/2015-341 zo dňa 05. apríla 2019 o d m i e t a .

Žalobca m á voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Námestovo (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením zo dňa 05. apríla 2019 č. k. 7C/5/2015-341 uložil žalovanej povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 66 %, ktoré budú vyčíslené v uznesení, vydanom po právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) s poukazom na odvolanie žalovanej, kde Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 11Co/103/2018-329 zo dňa 26.02.2019 rozsudok vo výroku, ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 22.106,- eur s úrokom z omeškania 5,05% ročne od 27.12.2014 do zaplatenia potvrdil a vo výroku o nároku na náhradu trov konania zrušil a vec v zrušenom rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súd priznal žalobcovi náhradu trov konania, pretože mal vo veci čiastočný úspech. Žalobca žalobou žiadal o zaplatenie 25.000,- eur s úrokom z omeškania 5,05 % ročne od 19.12.2014 do zaplatenia - úrok z omeškania vyčíslený ku dňu vydania uznesenia dňa 05.04.2019 činí 5.427,02 eur - spolu teda uplatnená istina s úrokom z omeškania predstavuje sumu 30.427,02 eur. Súd prvej inštancie mu priznal 22.106,- eur s úrokom z omeškania 5,05% ročne od 27.12.2014 do zaplatenia - úrok z omeškania vyčíslený ku dňu vydania uznesenia dňa 05.04.2019 činí 4.774,32 eur - spolu priznaná istina s úrokom z omeškania predstavuje sumu 26.880,32 eur. Žalobca bol teda úspešný v časti o zaplatenie celkovo 26.880,32 eur, pretože predmetom konania je aj uplatnený úrok z omeškania, z celkovej uplatnenej sumy 30.427,02 eur. Úspech žalobcu je teda 88 %, vo zvyšnej časti bola úspešná žalovaná - jej úspech vo veci predstavuje časť žaloby, ktorá bola zamietnutá, čo je 12 %. Rozdiel medzi úspechom žalobcu a úspechom žalovanej predstavuje čistý úspech žalobcu. Ten je 66 % (88 % - 12 % = 66 %).

2. Súd prvej inštancie dňa 08. novembra 2019 pod č. k. 7C/5/2015-380 s poukazom na ust. § 224 CSP vydal opravné uznesenie, ktorým opravil uznesenie č. k. 7C/5/2015-341 zo dňa 05. apríla 2019 vo výrokovej časti tak, že tento má správne zniet: „Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 76 %, ktoré budú vyčíslené v uznesení, vydanom po právoplatnosti rozsudku“ (výrok I.). Zároveň opravil i bod 5. odôvodnenia pôvodného uznesenia tak, že tento má správne zniet: „Súd priznal žalobcovi náhradu trov konania, pretože mal vo veci čiastočný úspech. Žalobca žalobou žiadal zaplatenie 25.000,- eur s úrokom z omeškania 5,05 % ročne od 19.12.2014 do zaplatenia - úrok z omeškania vyčíslený ku dňu vydania uznesenia dňa 05.04.2019 činí 5.427,02 eur - spolu teda uplatnená istina s úrokom z omeškania predstavuje sumu 30.427,02 eur. Súd mu priznal 22.106,- eur s úrokom z omeškania 5,05 % ročne od 27.12.2014 do zaplatenia - úrok z omeškania vyčíslený ku dňu vydania uznesenia dňa 05.04.2019 činí 4.774,32 eur - spolu priznaná istina s úrokom z omeškania predstavuje sumu 26.880,32 eur. Žalobca bol teda úspešný v časti o zaplatenie celkovo 26.880,32 eur, pretože predmetom konania je aj uplatnený úrok z omeškania, z celkovej uplatnenej sumy 30.427,02 eur. Úspech žalobcu je teda 88 %, vo zvyšnej časti bola úspešná žalovaná - jej úspech vo veci predstavuje časť žaloby, ktorá bola zamietnutá, čo je 12 %. Rozdiel medzi úspechom žalobcu a úspechom žalovanej predstavuje čistý úspech žalobcu. Ten je 66 % (88 % - 12 % = 76 %)“ (výrok II.). Uvedené opravil z dôvodu, že pri písomnom vypracovaní pôvodného uznesenia došlo vo výrokovej časti a v odôvodnení v bode 5. k zrejmej nesprávosti, ktorá vo výrokovej časti spočívala v nesprávnom uvedení rozsahu trov konania, ktoré je povinná žalovaná nahradiť žalobcovi a v bode 5. odôvodnenia bol nesprávne vyčíslený rozsah trov konania.

3. Proti rozsudku č. k. 7C/5/2015-341 zo dňa 05. apríla 2019, uzneseniu č. k. 7C/5/2015-341 zo dňa 05. apríla 2019 a opravnému uzneseniu č. k. 7C/5/2015-380 zo dňa 08. novembra 2019 podala v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie žalovaná, ktorá odvolaciemu súdu navrhla, aby napadnutý rozsudok, uznesenie a opravné uznesenie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Zároveň si uplatnila nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Odvolanie zo dňa 10.05.2019 podala proti rozsudku č. k. 7C/5/2015-341 zo dňa 05. apríla 2019 a uzneseniu č. k. 7C/5/2015-341 zo dňa 05. apríla 2019, ktoré sú totožné jediný rozdiel medzi uvedenými rozhodnutiami súdu prvej inštancie je ich označenie. Vyslovila, že ide o účelové konanie súdu prvej inštancie, ktorý o tom istom nároku žalobcu na náhradu trov konania vydal dve rozhodnutia, čo je neprípustné a nezákonné. Poukazuje na rozsudok odvolacieho súdu č. k. 11Co/103/2018-329 zo dňa 26.02.2019, ktorým bolo rozhodnuté o odvolaní žalovanej proti rozsudku č. k. 7C/5/2015-204 zo dňa 20.09.2017. Uvádza, že daný rozsudok sa stal právoplatný dňa 25.04.2019, keď bol doručený jej právnenému zástupcovi. Pred právoplatnosťou rozsudku odvolacieho súdu nemohol súd prvej inštancie vydať napadnutý rozsudok /a ani napadnuté uznesenie/ o trovách konania. S poukazom na ust. § 219 ods. 1, 2 CSP dodáva, že napadnutý rozsudok bol súdom prvej inštancie vydaný bez pojednávania. Má za to, že súd prvej inštancie jej týmto svojím postupom znemožnil oboznámiť sa s rozsudkom odvolacieho súdu, argumentovať pred vydaním napadnutého rozsudku o trovách konania, zúčastniť sa na pojednávaní a uplatniť jej procesné práva, čím došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces. Zároveň uvádza, že obidve rozhodnutia obsahujú nesprávne poučenie o odvolaní, pretože v poučení sa súd prvej inštancie odvoláva na ust. § 357 písm. a/ CSP. Taktiež, že predmetné poučenie neobsahuje výpočet odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 CSP. V odvolaní zo dňa 20.12.2019 sa vyjadrila k výroku č. I opravného uznesenia a výroku uznesenia č. k. 7C/5/2015-341 zo dňa 05. apríla 2019, ktoré pokladá za neurčité a nevykonateľné. Dôvodom, pre ktoré dané uznesenia pokladá za neurčité a nevykonateľné, je skutočnosť, že sa v nich uvádza „po právoplatnosti rozsudku“ bude vydané uznesenie, ktorým budú vyčíslené trovy konania, pričom poukazuje na to, že v danom konaní už bol vydaný rozsudok č. k. 7C/5/2015-204 zo dňa 20.09.2017, ktorý bol potvrdený rozsudkom odvolacieho súdu č. k. 11Co/103/2018-329 zo dňa 26.02.2019 a žiadny iný rozsudok v tejto veci vydaný nebude. Vzhľadom na uvedené má za to, že v danom prípade nie je možné vydať uznesenie súdu, ktorým budú vyčíslené trovy konania žalobcu. V bode 2 daného odvolania poukazuje na výrok II. opravného uznesenia a aj bod 5. odôvodnenia daného uznesenia, ktoré sú takmer totožné. Tu vyslovila, že jediným rozdielom oproti pôvodnému uzneseniu je iba číslo 66 %, ktoré bolo nahradené číslom 76 % (pred zátvorkou zostalo číslo 66 %). S ohľadom na uvedené je toho názoru, že výrok č. I. opravného uznesenia odporuje výroku č. II. opravného uznesenia, a to s poukazom na bod 5. odôvodnenia, kde žalovaná poukazuje na to, že súd chcel priznať žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 66 %. Taktiež namieťa, že súd vo výrokoch I. a II. opravného uznesenia nepoužil úvodzovky, čím spôsobil zmätočnosť a neurčitost' daného uznesenia. Zároveň poukazuje na vyjadrenie JUDr. Marty Kucbelovej zo dňa 06.08.2019, ktoré jej nebolo

doručené. Vo vzťahu k uvedenému namieta porušenie práva na kontradiktórnosť konania. Vyslovila, že právo na kontradiktórne konanie v zásade znamená rovnakú možnosť strán konania dozvedieť sa o všetkých dôkazoch a skutočnostiach zaznamenaných v súdnom spise, ktorých účelom je ovplyvniť rozhodovanie súdu a vyjadriť sa k nim. Vzhľadom na absenciu konkrétnych dôvodov a arbitrárnosť opravného uznesenia, toto pokladá za nepreskúmateľné, zmätočné a arbitrárne. Nepreskúmateľnosť vidí v bode 3. odôvodnenia opravného uznesenia, kde súd uvádza iba to, že „v súlade s vyššie uvedeným ako aj citovaným zákonným ustanovením súd v tejto veci vydal opravné uznesenie, ktorým opravil zrejmu nesprávnosť“. Je toho názoru, že z uvedeného nie je možné zistiť, na základe akých konkrétnych skutočností súd zistil, že došlo k zrejmej nesprávnosti vo výroku uznesenia č. k. 7C/5/2015-341 zo dňa 05.04.2019. Odôvodnenie uvedeného opravného uznesenia nespĺňa požiadavky § 220 ods. 2 CSP a ani požiadavky § 236 CSP. Tu poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky.

4. Žalobca v podanom vyjadrení k odvolaniu žalovanej voči uzneseniu súdu prvej inštancie č. k. 7C/5/2015-341 zo dňa 05. apríla 2019 uvádza, že jemu žiaden rozsudok vydaný súdom prvej inštancie č. k. 7C/5/2015-341 zo dňa 05. apríla 2019 nebol doručený. Súd prvej inštancie žalobcovi doručil uznesenie súdu prvej inštancie č. k. 7C/5/2015-341 zo dňa 05. apríla 2019, spolu s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/103/2018-329 zo dňa 26.02.2019. Poukazuje na to, že rozsudok Krajského súdu v Žiline bol na súd prvej inštancie doručený dňa 01.04.2019, a preto z pragmatických dôvodov, súd viazaný daným rozhodnutím, vydal dňa 05.04.2019 napadnuté uznesenie (č. l. 341), pričom sa dopustil výpočtovej chyby, keď nesprávne uviedol čistý úspech žalobcu 66 % namiesto 76 %. K vydaniu daného uznesenia pred právoplatnosťou rozsudku krajského súdu zo dňa 26.02.2019 došlo v záujme urýchlenia súdneho konania, súd prvej inštancie vydal napadnuté uznesenie a obidve rozhodnutia doručoval účastníkom spoločne z ekonomických dôvodov. Takýmto postupom súdu prvej inštancie nedošlo k porušeniu procesných práv žalovanej. Má za to, že žalovaná v súčasnom štádiu konania nevzniesla žiadne relevantné odvolacie dôvody, ktoré by mohli zmeniť záver súdu o úspechu žalobcu v konaní. V závere daného vyjadrenia poukazuje na nedôvodný návrh žalovanej, ktorým si uplatňuje nárok na 100 % náhradu trov konania na súdoch oboch stupňov.

5. Žalovaná vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu zo dňa 06.08.2019 poukazuje na chybu v písaní, na základe ktorej pokladá výzvu súdu zo dňa 07.02.2020 za nejasnú a nezrozumiteľnú. V celom rozsahu sa pridrižiava svojich doterajších vyjadrení v tomto konaní, pretože súd prvej inštancie sa jej vyjadreniami a argumentmi riadne nezaoberal a nevysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, napadnutého uznesenia a napadnutého opravného uznesenia. Má za to, že za súčasného stavu veci nie je dôvod na potvrdenie napadnutých súdnych rozhodnutí, ale sú tu dôvody na ich zrušenie. Žalobca vo svojom vyjadrení neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti a ani žiadne judikáty, na základe ktorých by mohol odvolací súd potvrdiť napadnuté súdne rozhodnutia. Zároveň dala odvolaciemu súdu do pozornosti, že dňa 23.02.2020, t. j. až po 6 mesiacoch odo dňa doručenia súdu bolo jej právnomu zástupcovi doručené vyjadrenie JUDr. Marty Kucbelovej zo dňa 06.08.2019.

6. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, na základe doručených odvolaní žalovanej v rozsahu a z dôvodov daných ustanoveniami § 379, § 380 CSP preskúmal uznesenie č. k. 7C/5/2015-341 zo dňa 05. apríla 2019 (ďalej len „pôvodné uznesenie“) spolu s opravným uznesením č. k. 7C/5/2015-380 zo dňa 08. novembra 2019 (ďalej len „opravné uznesenie“) a tieto bez nariadenia pojednávania podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správne. Odvolanie žalovanej proti rozsudku č. k. 7C/5/2015-341 zo dňa 05. apríla 2019 podľa § 386 písm. c) CSP odmietol.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 vyššie citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument vznesený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštančného rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

9. S odkazom na právnu úpravu § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd vyhodnotil tak odvolanie žalovanej vo vzťahu k pôvodne napadnutému, ako aj odvolanie žalovanej k opravnému uzneseniu súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a II. ako neopodstatnené. Opravným uznesením došlo iba k oprave zrejmej nesprávnosti vo výroku pôvodného uznesenia, ktorým súd prvej inštancie zaviazal žalovanú, aby žalobcovi nahradila trovy konania v rozsahu „66 %“. Odvolací súd v danom prípade poukazuje na odôvodnenie pôvodného uznesenia, z ktorého jasne vyplýva, že pri jeho vyhotovení došlo zo strany súdu prvej inštancie k pochybeniu pri počítaní, ktoré viedlo k nesprávnemu vyčísleniu rozsahu trov konania „(88 % - 12 % = 66 %)“. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie správne rozhodol, keď dňa 08. novembra 2019, po tom čo zistil, že pri písomnom vypracovaní pôvodného uznesenia došlo vo výrokovej časti a v odôvodnení bodu 5. k zrejmej nesprávnosti spočívajúcej v nesprávnom vyčíslení rozsahu trov konania vydal opravné uznesenie v ktorom zrejmu nesprávnosť opravil.

10. Podľa § 224 CSP, súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zjrejmé nesprávnosti. O oprave súd vydá opravné uznesenie, ktoré doručí subjektom konania.

11. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že ak v rozhodnutí alebo v jeho vyhotovení došlo k omylu, ktorým je chyba v písaní, počítaní alebo v iných podobných zrejmych nesprávnostiach, je povinnosťou súdu takéto pochybenie kedykoľvek (aj po právoplatnosti rozhodnutia) na návrh alebo z úradnej povinnosti opraviť.

12. K argumentácii žalovanej, že opravné uznesenie je nepreskúmateľné, odvolací súd uvádza, že dané uznesenie touto vadou netrpí. Opravné uznesenie obsahuje zdôvodnenie viažuce sa ku charakteru rozhodnutia ako opravného uznesenia. V jeho odôvodnení je v odseku 1 poukázané na pôvodné uznesenie, ktorého sa opravné uznesenie týka, taktiež je v ňom uvedený dôvod, pre ktorý súd prvej inštancie vykonal opravu a odkaz na rozhodné zákonné ustanovenie CSP. S ohľadom na uvedené odvolací súd konštatuje, že opravné uznesenie má požadované odôvodnenie zodpovedajúce druhu súdneho rozhodnutia, ktorým je vykonaná oprava zrejmej nesprávnosti spočívajúcej v nesprávnom uvedení rozsahu trov konania, ktoré je povinná žalovaná nahradiť žalobcovi nie len vo výroku, ale aj v odôvodnení pôvodného uznesenia.

13. V podanom odvolaní žalovaná poukazuje i na to, že v odôvodnení opravného uznesenia súd prvej inštancie neuviedol, že oprava pôvodného uznesenia bola vykonaná na základe podaného návrhu právneho zástupcu žalobcu na opravu početovej chyby a vydanie opravného uznesenia (č. I. 377). Odvolací súd vyhodnotil túto námietku žalovanej ako dôvodnú. Z odôvodnenia opravného uznesenia odvolaciemu súdu síce nevyplýva, že by súd prvej inštancie vydal opravné uznesenie na základe jemu doručeného návrhu právneho zástupcu, avšak je možné predpokladať, že súd prvej inštancie konal na základe jemu doručeného návrhu. Pretože odvolanie je prípustné len proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým sa rozhodlo o návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávnostiach, okrem odôvodnenia, odvolací súd pri rozhodovaní o prípustnosti odvolania postupoval, s poukazom na ust. § 357 písm. f) CSP. Vzhľadom na uvedené odvolací súd konštatuje, že táto skutočnosť nezakladá dôvod, pre ktorý by bolo možné opravné uznesenie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. Taktiež sa nestotožňuje s vyjadrením žalovanej, že odôvodnenie opravného uznesenia nemá náležitosti vyžadované § 220 ods. 2 CSP a ani požiadavky § 236 CSP. Odvolací súd opätovne poukazuje na to, že napadnuté opravné uznesenie je rozhodnutím, ktoré má podstatné zdôvodnenie viažuce sa ku charakteru rozhodnutia ako opravného uznesenia. Zároveň konštatuje, že určitá úspornosť, stručnosť uvádzaných dôvodov nemusí bez ďalšieho znamenať nezrozumiteľnosť a nepreskúmateľnosť uznesenia. Súd prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu stručne, jasne a výstižne vysvetlil dôvody, ktoré ho viedli k vypracovaniu opravného uznesenia. S ohľadom na uvedené nepokladá opravné uznesenie za nepreskúmateľné, zmätočné a arbitrárne.

15. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že zákonný sudca je síce povinný vyjadriť dôvody svojho rozhodnutia (lat. iudices tenetur exprimere cusam sententiae suae), avšak zdôrazňuje, že rozsah tejto povinnosti (majúc na mysli povinnosti súdu svoje rozhodnutie riadne odôvodniť) sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle okolností každej veci. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na

záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (III. ÚS 209/04).

16. K chybe vo výroku II. opravného uznesenia, na ktorú žalovaná poukazuje v odvolaní, odvolací súd uvádza, že táto chyba spočíva v tom, že súd prvej inštancie uviedol, „...Rozdiel medzi úspechom žalobcu a úspechom žalovanej predstavuje čistý úspech žalobcu. Ten je 66 % (88 % - 12 % = 76 %)..“. Preskúmaním spisového materiálu odvolací súd zistil, že žalobca bol v konaní úspešný v časti o zaplatenie sumy 26.880,32 eur, pretože predmetom konania bol aj uplatnený úrok z omeškania, z celkovej uplatnenej sumy 30.427,02 eur, čo predstavuje 88 %. V časti, v ktorej bola žaloba zamietnutá, bola úspešná žalovaná, čo predstavuje 12 %. Táto skutočnosť vyplýva aj z bodu 5. odôvodnenia opravného uznesenia (výrok II.). Je teda zrejmé, že pri vyhotovení opravného uznesenia, výroku II., došlo k chybe v písaní a namiesto „66 %“ má byť správne uvedené „76 %“, čo potvrdzuje aj výrok I. opravného uznesenia. Vzhľadom na uvedené má odvolací súd za to, že táto chyba v písaní nemá pre správnosť rozhodnutia podstatný význam a to z dôvodu, že nárok žalobcu na náhradu trov konania v rozsahu 76 % bol súdom priznaný správne. Výrok II. sa dotýka odôvodnenia pôvodného uznesenia. Odvolací súd len na doplnenie poukazuje na ust. § 358 CSP, podľa ktorého len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné odvolanie, a to z dôvodu, že záväzné účinky pre strany v konaní má len výrok rozhodnutia, nie jeho odôvodnenie. Táto skutočnosť nezakladá dôvod, pre ktorý by mal odvolací súd zrušiť opravné uznesenie a vrátiť vec na konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd zároveň konštatuje, že ak rozhodnutie nie je formálne bezchybné (napr. v dôsledku zrejmej nesprávnosti), pripúšťa sa možnosť jeho opravy bez narušenia zásady viazanosti súdu vyhláseným rozhodnutím.

17. Odvolací súd sa taktiež nestotožňuje s vyjadrením žalovanej, že výrok pôvodného uznesenia a výrok I. opravného uznesenia tak, ako je uvedený je neurčitý a nevykonateľný. Výrok I. opravného uznesenia, ktorý znie „Žalovaná je povinná nahradit' žalobcovi trovy konania v rozsahu 76 %, ktoré budú vyčíslené v uznesení, vydanom po právoplatnosti rozsudku“ (výrok I.) pokladá odvolací súd za správny, zároveň vykonateľný. Odvolací súd s ohľadom na uplatnenú námietku poukazuje na prijatie Civilného sporového poriadku, ktoré v porovnaní s predošlou právnou úpravou obsiahnutou v Občianskom súdnom poriadku zaviedlo zmenu spočívajúcu v tom, že o trovách konania sa podľa Civilného sporového poriadku rozhoduje formálne v dvoch fázach. V prvej fáze je súdom v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, rozhodnuté o tom, komu sa prizná nárok na náhradu trov konania (v tomto prípade ide o napadnuté uznesenie). O samotnej výške náhrady trov konania následne súd rozhoduje v druhej fáze, a to po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 CSP). V danom prípade sa konanie skončilo vydaním rozsudku č. k. 7C/5/2015-204 zo dňa 20.09.2017, ktorý v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu č. k. 11Co/103/2018-329 zo dňa 26.02.2019 nadobudol právoplatnosť dňa 25.04.2019.

18. Zároveň sa nestotožňuje s vyjadrením žalovanej, že jej bolo porušené právo na kontradiktórne konanie, pretože jej nebolo doručené vyjadrenie žalobcu k odvolaniu zo dňa 06.08.2019, resp. bolo doručené až 23.02.2019. Podstatou kontradiktórnosti a s ňou súvisiacou „rovnosťou zbraní“ je, aby všetci účastníci konania mali reálnu možnosť využiť svoje procesné práva predložiť argumenty a reagovať na „protiargumenty“ protistrany. Z obsahu spisu má odvolací súd za preukázané, že právo žalovanej na kontradiktórny proces v súvislosti s právom vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom bolo dodržané. Taktiež má za preukázané, že žalovanej bolo umožnené zaujať stanovisko k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu zo dňa 06.08.2020, čo aj urobila.

19. Odvolací súd vzhľadom na uvedené nevidí dôvod, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutej právnej normy obsiahnutej v dôvodoch opravného uznesenia, ktoré spolu vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie napadnutých výrokov opravného uznesenia, a preto opravné uznesenie vo výroku I. a II. potvrdil ako vo výrokoch vecne správne rozhodnutie postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

20. Pokiaľ ide o odvolanie zo dňa 10.05.2019, ktoré žalovaná podala proti rozsudku súdu prvej inštancie č. k. 7C/5/2015-341 zo dňa 05. apríla 2019 a pôvodného uznesenia a ktoré podľa vyjadrenia žalovanej sú po obsahovej stránke totožné s tým rozdielom, že jedno rozhodnutie je označené ako „rozsudok“ a druhé ako „uznesenie“, odvolací súd uvádza, že preskúmal spisový materiál a zisťoval, či v danom spise sa nachádza žalobkyňou namietaný rozsudok č. k. 7C/5/2015-341 zo dňa 05. apríla 2019. Odvolací súd má z obsahu spisu za preukázané, že okrem rozsudku č. k. 7C/5/2015-204 zo dňa 20. septembra 2017, rozsudku odvolacieho súdu, pôvodného uznesenia a opravného uznesenia sa v spise žiadny ďalší

rozsudok nenachádza. Z doručeník nachádzajúcich sa v spise má odvolací súd za preukázané, že súd prvej inštancie doručoval žalovanej a jej právnomu zástupcovi rozsudok odvolacieho súdu a pôvodné uznesenie (č. l. 343), právnomu zástupcovi žalovanej aj rozhodnutie zo dňa 05.04.2019. Odvolací súd má za to, že zrejme išlo o uznesenie zo dňa 05.04.2019, pretože iné rozhodnutie súdu vydané v tento deň sa v spise nenachádza. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na predmet správy doručky, kde je uvedené „7C/5/2015 rozsudok 329 a uznesenie 341“. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd odvolanie zo dňa 10.05.2019 vo vzťahu k rozsudku súdu prvej inštancie č. k. 7C/5/2015-341 zo dňa 05. apríla 2019 odmieta, keďže odvolanie je prípustné len proti vydanému existujúcemu rozhodnutiu súdu, čo v danom prípade naplnené nebolo.

21. Pokiaľ žalovaná v danom odvolaní namieta poučenie, tu odvolací súd poukazuje na ust. § 362 ods. 3, 4 CSP, podľa ktorého odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty podľa odseku 1 preto, že odvolateľ sa spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do troch mesiacov od doručenia rozhodnutia. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na nepríslušnom súde preto, že odvolateľ sa spravoval nesprávnym poučením o súde príslušnom na podanie odvolania. To platí aj vtedy, ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o súde príslušnom na podanie odvolania. Odvolací súd s poukazom na dané ustanovenie považuje námietku žalovanej voči poučeniu uvedenému v pôvodnom uznesení a opravnom uznesení za neopodstatnenú.

22. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

23. Výrok o trovách odvolacieho konania sa opiera o ust. § 396 ods. 1 s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalobca mal v odvolacom konaní plný úspech v rozsahu 100 %. Z tohto dôvodu mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v plnom rozsahu.

24. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)